

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 23 FEB. 2006
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2005-1670-25
Sagsbeh.: cav
Fil-navn: Spm. 13

Besvarelse af spørgsmål nr. 13 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 6. februar 2006

Spørgsmål 13:

"Vil ministeren stille ændringsforslag, der sikrer, at personer, der ikke ønsker livsforlængende behandling, gives mulighed for at beslutte, at de ikke ønsker at komme ind under forsøgsordningen - og hvordan mener ministeren en sådan fravalgsordning rent praktisk bør udformes?"

Svar:

En tilkendegivelse af, at en person ikke ønsker livsforlængende behandling, for eksempel i et livstestamente, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at personen ikke ønsker at indgå i et forskningsprojekt.

Dog må det antages, at størstedelen af forskningsprojekterne om anvendelse af lægemidler i akutte situationer vil have et helbredende eller livsforlængende sigte. I sådanne situationer må en tilkendegivelse af, at en uafvendeligt døende eller svært invalideret person ikke ønsker livsforlængende behandling, samtidig fortolkes som et fravalg af deltagelse i behandling, som udføres på forsøgsbasis som led i et forskningsprojekt, der eventuelt vil forlænge livet.

Der vil derfor ikke være behov for at indføre en parallel ordning til Livstestamente-ordningen, idet livsforlængende behandling på forsøgsbasis må antages at være omfattet af definitionen af livsforlængende behandling, jf. patientretsstillingslovens §§ 16 og 17 om behandling af uafvendeligt døende og livstestamenter.

Dog skal man holde sig for øje, at bestemmelserne i et livstestamente udelukkende vedrører *livsforlængende* behandling – og det kun i situationer, hvor patienten enten er uafvendeligt døende eller i tilfælde af, at sygdom, fremskreden alderdomssvækkelse, ulykke, hjertestop eller lignende har medført så svær invaliditet, at personen varigt vil være ude af stand til at tage vare på sig selv fysisk og mentalt.

Hvor et forskningsprojekt er potentielt *helbredende*, eller hvor personen hverken er uafvendeligt døende eller svært invalideret, vil det derfor falde udenfor området for livstestamenter og livsforlængende behandling, hvilket vel også må være i langt de fleste patienters interesse.

Jeg finder på denne baggrund ikke grundlag for at stille ændringsforslag.